

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Victoriarum amittendarum nuntia monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ric. Kornman.
nus de mirac.
mortuor. p 4.
cap. 13.

tum edidis. Mulieris parentes attoniti monstrum in forum detulerunt, ubi convocato senatu, vocatisq; aruspibus, deliberatum fuit, quid monstro illo faciendum esset. Consuluerunt alij, ut partus flamma aboleretur; alij, ut mater cum partu Aetolorum finibus exigeretur. Heic Polycritus nigro vestitu amictus repente apparuit, & precibus primùm, deinde minis filium reposcit. Recusantibus Aetolis, in medium profiliuit, & infantem apprehensum totum deglutivit, capite excepto, statimq; disparuit, Aetolis ingenti stupore percussis, & de legatis ad oraculum Delphicum mittendis consulentibus. Infantis caput in medio foro iacens loqui cœpit, & graui oratione magnam cadem prædixit, qua non multò post secuta est, prelio, inter Aetolos & Acharnanenses, commisso. Habes hic prælagium & supplicium. Erat enim digna parentibus proles, multans pariter, & vaticinans, sed non sine dæmone monstri parente, Dei licitore, & mali nunciatore.

III.
Valer. Max.
lib. 1. c. 6. n. 6.

Sunt &, apud Valerium Maximum huius præmonitionis exempla. Nam loquens de C. Hostilij Mancini vesania, perseverantia scribit, ei consuli in Hispaniam ituro hæc prodigia accidisse. Cùm ab Herculis portu, quò pedibus pervenerat, naucem conscenderet, talis vox sine ullo auctore ad aures eius pervenit, Mancine mane. Qua territus, cùm itinere conuerso Genuam perisset, & ibi scapham esset ingressus, anguis eximia magnitudinis visus è conspectu abiit. Hæc & insuper aliquid de pullis fugitiuis, concludit tali epiphonemate: Ergo numerum prodigiorum numero calamitatum aquavit, infelici pugna, turpi federe, deditione funesta. Et postea, paulo infra: Non finit nos M. Crassus, inter grauisimas nostri imperij iacturas numerandus, hoc loco, de se silentium agere: plurimis & evidentissimis, ante tantam ruinam, monstrorum pulsatus ictibus. Vbi autem ea commemoravit, ita pergit: Magna hæc prodigia: sed & illa clades aliquanto miiores: tot pulcherrimarum legionum interitus, tam multa signa hostilibus intercepta manibus, tantum Romana militia decus barbararum obtritum equitatu, optime indolis filij cruore paterni respersi oculi, corporumq; imperatoris inter promiscuas cadauerum strues, animum ferarumq; laniatibus obiectum. Vellem equidem placidius, sed quod verum est. Sic dii sprete excandescunt: sic humana consilia ca-

figantur, ubi se caelestibus preferunt. Plerumque enim fit, vt pericuri primùm prudentiam amittant, dein sua sapientia nixi consilia salubriora spernant, quorum ope imminentes sibi calamitates vitare potuissent; vnde id consequatur, vt quod illis accidit, etiam meritò accidisse videatur, & casus in culpam transeat. Atque hæc quidem vel Ethnici agnouerunt.

Eorundem signorum rationem haberi vult etiam diuinus Spiritus in litteris sacris. Quid enim aliud voluit Dauid celebri illo ac festiuo cantu? *Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius. Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius, &c. Querite Dominum, & virtutem eius: quarite faciem eius semper. Recordamini mirabilium eius, quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius. Quin & ipse Seruator ait: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura gentium, præ confusione sonitus maris & fluctuum.* Vbi & alia complura signa commemorat. Sicut ergo signa illa iudicium vniuersale sunt prænunciatura; ita multis idem clementissimus in hac vita iudex Deus, antè per monstra significat iudicium quoddam peculiare, vt *fugiant à facie arcus.* Antè enim tonat, quàm fulminet, & priùs telum ostendit, quàm mittit. Eiuscemodi signa in cælo, in terris, in omnibus elementis, ac generibus rerum dedit. In cælo quidem stellas novas, vt omittam Cometas: nam de Cometis futuras clades portendentibus proprium volumen conscribi posset. Thucydides certè, & Plurarchus tradunt, ante cladem Atheniensium in Sicilia, quæ accidit Olympiade nonagesima secunda, Euclea Athenis prætoris, Cometam in Septentrione visum esse. Significauerat is, & Athenienses vincendos, & Niciam cum alijs interficiendum. Sed quid hunc Oceanum ingrediar? Visus à nobis cometa Anno 1618. nonne satis multas, magnas, & diurnas Germaniæ bellicas calamitates portendit? Sed quàm pauci eius commonitione territi à vitæ suæ improbitate resisterunt? Expectauimus vltroci cladem; cuius nunc à Deo finem fieri quotidie optamus, nec tamen ipsi finem facimus Numinis offendendi. Pœnæ terminum volumus poni, non delictis: & clementem cupimus esse illum, quem videmus mo-

Yyyy 2 nentem.

IV.
1. Paralip. 16.
v. 12.

Luc. 21. 25.

Thucid. l. 6.
& Plutarch.
in Nicia.